

פרשת בהעלותך
 העלון לברכת והצלחת
 משפחת זרגרי
 כל הברכות והישועות

© כל הזכויות שמורות

אהל פינחס

אבות ובנים

שע"י בית הכנסת "שמואל הנביא" לעדת התרגום רח' שמואל הנביא 55

הזריזות שהצילה

אין אחד שלא נכשל בזריזות!
 "צו את בני ישראל... רש"י: אין צו אלא לשון זירוז אמר רב אושעיה: "ושמרתם את המצוות" אל תקרי מצות אלא את המצוות... היזהר שאם באה לידך מצווה אל תחמיצנה... רבי טרפון אומר: "היום קצר והמלאכה מרובה, הפועלים עצלים ובעל הבית דוחק"
 רבנו יונה: הפועלים עצלים מדבר על כולם אפילו החכמים שמתעצלים ללכת וללמוד תורה... מי יותר ומי פחות... אין אחד שמידת העצלות פוסחת עליו... אפילו על משה רבנו שלא הזדרז למול את בנו במלון...
 כי זו דרכו של עמלק לדחות הכל למחר...
 הזריזות שהצילה נעמי אומרת לרות שלא תידיא מבוועז - הוא צדיק וכך דרכם של צדיקים היא זריזות במצוות: "כי לא ישקוט האיש עד עם כילה את הדבר היום" שיגמור את המצווה היום וכך היה... חז"ל אומרים שהקימו בית באותו היום ובוועז מת באותו היום. רואים מהו האסון של עצלות שאילו היה דוחה ביום אחד היה מפסיד את שושלת בית דוד שתצא ממנו...
 על מה כדאי לוותר בשביל זריזות: רשב"י ביום חתונתו מבקש מרבי חנינא בן חכינאי שימתין לו שבוע ולאחר שבע ברכות הוא יושב איתו ללמוד. רבי חנינא לא מחכה והולך לשיבה. הייתכן?! להפסיד לימוד עם רשב"י?!
 התשובה היא: כן. יש הרבה עיכובים אם לא מזדרזים מפסידים לבסוף הכל!!!...

לע"נ חיים אורי בן דליה ז"ל

בעירו של בעל "קצות החושן" היה עשיר אחד שהיה עוסק במעשי צדקה וחסד, אבל אהב שיתפרסמו מעשיו ברבים. אמר לו הרב: "דע לך שבעשיית מצווה אין לאדם לחשוב כלל על הכבוד הטמון בעשייתה, אלא לעשותה לשם שמים בלבד!"

שאלו העשיר: "הרי המצווה משולה לנר שנאמר "כי נר מצווה ותורה אור", והעיקר שהנר דולק, מה ההבדל במה הדליקו את הנר?! צודק אתה, ענה לו הרב, התורה והמצוות נמשלו לנר אך כתוב: "ויעל הנרות לפני ה' - בלבד, בלא כוונות זרות של כבוד!... הבין העשיר את טעותו והבטיח לשנות את דרכו..."

מבטיח הרמב"ם, שאדם שמקבל על עצמו עול תורה, לא יצטרך לדאוג לצרכיו. כמו שהקב"ה במדבר, דאג לספק את צרכי בני ישראל...

מרכבת היוצאת מווארשה לוויילנה
 יושבים בתא אחד זקן קמצן וצעיר אחד, מיד כשהרכבת מגיעה לאחת התחנות קופץ הזקן ורץ לקופה, קונה כרטיס עד לתחנה הסמוכה ושב לרכבת עייף ויגע, וכך הוא עושה בכל תחנה ותחנה. ראה הצעיר כך ואמר לו: לאן אתה נוסע? לוויילנה אני נוסע, - השיב הזקן. תמה הצעיר: אם-כן, מוטב, שתקנה כרטיס עד לשם. הסביר לו זקן: חולה אני, והפרופסור בווארשה אמר לי, שכל רגע ורגע, עלול אני למות. והואיל וכך, למה זה אקנה כרטיס עד לוויילנה ואוציא ממוני לחינם?

מעשה בדיין שהיה לוקח שוחד אבל לא באופן ישיר אלא 'בשינוי'. לתובע ייחד את נעל ימין שלו ולנתבע את הנעל השמאלית.

משל ונמשל

נעליו היו מונחות בכניסה לאולם הדיונים וכשנכנס היה מחליף נעליו, לראות באיזו מהן טמנו תכריך שטרות. ואם בשתיהן, איזו מהן גדולה יותר ומפריעה אף להליכה... יום אחד תחב רגליו, חיוך גדול נסוך על פניו, הרגל הימנית בקושי נכנסה. בשל כך מצא סימוכין למכביר להצדיק את התביעה, ופרכות לכתוש את גרסת הנתבע.

יאמר לשבחו, שמעולם לא נכשל, תמיד כיוון שהצד הצודק יהיה זה שנתן את השוחד... יצא התובע זכאי בדינו, והדיין צלע החוצה וחילץ את החפיסה מנעלו, והנה היא חבילת ניירות מגזרי עיתון... "חוצפה!!! איזו שחיתות!!! רטן. "איזו רמאות!" אין אמון בבני אדם!"... זהו שאמרו חז"ל: "אין האדם רואה נגעי עצמו". הוא נוטל שוחד, וכל עניינו ומעייניו ברמאות הזולת...

אך כשמגיע הדבר אליו זעקתו נשמעת למרחקים...

מידת חסד - סיימת לקרוא העבר לחבר

החומר מלוקט מספרי ראשונים ואחרונים

אישינו מארק

איסו בית רוטשילד היה עשיר מופלג מאוד. כשהיה חולה כתב לו ה"חפץ חיים" שייתן מיליון מארק לשיבות ברוסיה שהיו במצב נורא, והבטיח לו עבור זה חלק גדול בגן עדן. ה"חפץ חיים" היה בטוח שיסכים, ודיבר כבר על כך שבקרוב תהיה רווחה לבני תורה, אבל משפחתו של רוטשילד כפי הנראה לא מסרו לו את הדברים, והוא נפטר.

כששמע החפץ חיים זצ"ל על פטירתו של רוטשילד, ציפה לאיזו ידיעה בעניין הכסף שנתרם, אבל לבסוף הגיעה ידיעה שלא הניח כלום מרכושו עבור השיבות... אמר הרב לבני ביתו: "ראו, רבות מחשבות בלב איש ועצת ה' היא תקום, הקב"ה לא רוצה שהתורה תתקיים על ידי המיליון של רוטשילד אחד,

אלא חביבין בעיניו הפרוטות הבודדות המגיעות מכל בית ישראל!..."

"הוי כל צמא לכו למים" לומר: כשם שהמים יורדים ממקום גבוה למקום נמוך, כך דברי תורה מתקיימים במי שהוא שפל - עניו. ולא במי שהוא "גבה הומה" - גאותו...

אלה הפרשה

איכו תפילה התפלל משה לרפואת מרים?
מדוע התפלה קצרה כל כך?

התפילה: א-ל נא רפא נא לה.
2 סיבות לכך לפי רש"י: אחת- כדי שלא יאמרו ישראל, אחותו בצרה ובמקום לעזור לה הוא מתפלל.
שנייה- שלא יאשימו את משה באפליה: רק בשביל אחותו הוא מאריך, אך בשבילנו לא.

"יאר ה' פניו... ישא ה' פניו"
מצינו בזוהר הקדוש, כי אותיות השם שהיו חרות על הציץ היו מאירות ונוצצות, וכל מי שהציץ בהן היה נתקף אימה, לבו היה נשבר, וכך היו חטאיו מתכפרים. יוצא אפוא שעל-ידי "יאר ה' פניו" - שהאיר השם-יתברך את שמו, חזרו בני ישראל בתשובה וזה הביא לידי "ישא ה' פניו אליך"...

הסאון רבי חיים סולובייצ'יק זצ"ל יצא פעם למינסק להצלת ישיבת וולוז'ין ששקעה בחובות גדולים.

במינסק התגוררו שני גבאים מטעם הישיבה הנ"ל ושניהם היו מופלגים בתורה ויראת שמים ובנדיבות לב. כאשר הגיע הגאון לעיר סר לביתו של אחד מהם וסיפר לו את מטרת בואו. אף שהסכום הנדרש היה גדול, מכל מקום הבטיח הנ"ל לרב לטפל בדבר, והגר"ח ישב ללמוד בביתו. כעבור זמן שאל הגר"ח את מארחו מה נשמע בדבר אסיפת הכספים עבור הישיבה? ענה ואמר שכבר יש בידו מחצית הסכום. שמח הגר"ח מאד ושב ללימודו. כעבור חודש שב הגר"ח ושאלו מה בדבר שארית הסכום? ואז השיב לו שיש בידו כבר את כל הכסף הנדרש. שמח הגר"ח שמחה גדולה ויצא לדרכו בחזרה לוולוז'ין לפרוע את חובות הישיבה. זמן קצר לאחר מכן באו שני הגבאים הנ"ל לוולוז'ין להתדיין בפני הגאב"ד שם. הנתבע היה אותו גבאי שגייס את כל הסכום הנדרש לתשלום חובותיה של הישיבה. בפי חברו, הגבאי השני הייתה טענה חמורה: מדוע שילם הנתבע את כל הסכום שהיה נדרש לגר"ח מכיסו הפרטי? הרי מאז ומתמיד היו שניהם שותפים נאמנים בכל עסקי המצוות. אם כן גם עכשיו דרש התובע לאפשר לו לשלם את מחצית הסכום מכיסו כדי שגם הוא יהיה שותף במצווה חשובה זו. כאשר נודע להגר"ח שהנדיב הוא נתן את כל הסכום הגדול הזה מכיסו,

שאל אותו: "אמור לי, אם כך הוא, מדוע החזקת אותי בביתך יותר מירח ימים ולא נתת לי מיד את כל הסכום הדרוש?" השיב לו הנדבן: "וכי דבר קל הוא להוציא מהכיס סכום כה גדול? הרבה עמלתי כדי לכבוש את תאוות הממון שבלב כל אדם, לתת את מחצית הסכום... אחר כך המשכתי לנהל מלחמה פנימית עד ששכנעתי את עצמי לתת גם את החצי השני..."

אשרי אדם הרודף אחרי מצוות והעמל לכבוש את ייצרו.

מעשה שהיה

אבות ובנים אהל פינחס

לימוד המתמידים, אבות ובנים וקריאת התהילים יעמדו לברכת:

**לתרומות והקדשות:
052-7656075
או אצל הגבאים**

"עשה למען הילוקות של בית רבן שלא חטאו"

* יסוזה * ברכה * הצלחה בלימוד * רפואה * זיווג * צרע קודש * ליזה קלה * פרנסה * דירה נאה * אצ"נ